ΣΥΝΤΑΓΜΑ.

Ο ΕΡΜΗΣ

Ἐτησία συνδρομὴ διὰ τὴν Σύρον - - Δραχ· 24·
Διὰ τὰς ἐπαρχίας καὶ τὸ ἐξωτερικὸν - » - 26.

Τιμὴ καταχωρήσεως πρὸς λεπτὰ 15· τὸν στίχον
Διὰ τὰ δικαστικὰ » " 15. " "

(ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΟΥ ΛΑΟΥ, ΤΟΥ ΕΜΠΟΡΙΟΥ ΚΑΙ ΤΗΣ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑΣ.)

ΑΡΙΘ. 336. (ΕΝ ΣΥΡΩ ΤΗΝ 20. ΑΠΡΙΛΙΟΥ 1846.) ΈΤΟΣΗ'.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ

Συνεδρίασις τῆς Βουλῆς τῶν ἀντιπροσώπων τῆς Γαλλίας.

κατὰ τὴν 2. Ἀπριλίου (21) Μαρτίου 1846.

Ἡμερ. διάταξις· τὸ Ἑλληνικὸν δάνειον.

Ὁ Κ. ΔΟΥΒΕΡΓΙΕΡΟΣ ΔΕ ΩΡΑΝ. Τὸ Ἑλληνικὸν ζήτημα εἶναι τρόπον τινὰ, ζήτημα οὐδετερότητος μεταξὺ ὑπουργείου καὶ ἀντιπολιτεύσεως. Δὲν ἐπεθύμουν νὰ τῷ ἀφαιρέσω τὸν χαρακτῆρα τοῦτον· μολονοτοῦτο, πρὶν ἐπιψηφίσωμεν τὸ καθυποβληθὲν εἰς ἡμᾶς νομοσχέδιον, νομίζω ἐπωφελὲς νὰ ἐξετάσωμεν ἀφ' ἑνὸς, ποία ἡ σημερινὴ κατάστασις τῆς Ἑλλάδος, καὶ ἀφ' ἑτέρου ποῖαι αἱ σχέσεις τῶν τριῶν προστατιδῶν Δυνάμεων πρὸς αὐτήν. Νομίζω εἰσέτι ἐπωφελὲς νὰ ἀπευθύνω τινὰς ἐρωτήσεις εἰς τὸ ὑπουργεῖον.

Δὲν θέλω *ἐπανέλθει εἰς πράγματα παλαιὰ, εἰς πράγματα, περὶ ὧν ὡμίλησα πέρυσιν εἰς τὴν Βουλήν. Μολονοτοῦτο*, ἐπειδὴ τὰ νεώτερα πράγματα εἶναι ἡ ἐξακολούθησις, ἡ συνέπεια τῶν παλαιῶν, εἶμαι βιασμένος νὰ τὰς ἐπαναλάβω ἐν συντόμῳ. Ἀπὸ τῆς ἐπαναστάσεως τῶν 1843, ἥτις ἀντεκατέστησε τὸ συνταγματικὸν σύστημα εἰς τὸ σύστημα τῆς αὐθαιρεσίας, τρεῖς διετέλεσαν πρωθυπουργοὶ ἐν Ἑλλάδι. Κατὰ πρῶτον ὁ Κ. Μεταξᾶς, ὅστις ὡς γνωρίζετε, εἶχε πολλὴν πρὸς τὴν Ῥωσσίαν κλίσιν· ἡ Γαλλία τὸν ὑπεστήριξεν. Ἀκολούθως ὁ Κ. Μαυροκορδάτος, τοῦ ὁποίου τὴν ἀξίαν καὶ τὰς ἀρετὰς ἐξυμνοῦσι καθεκάστην καὶ αἱ Βουλαὶ καὶ ὁ τύπος τῆς Ἀγγλίας παντὸς πολιτικοῦ χρώματος. Ἐπὶ τέλους ὁ Κ. Κωλέττης, ὅστις λογίζεται ἀγαπῶν τὴν Γαλλίαν, καὶ ἀγαπᾶται παρ' αὐτῆς· ἡ Γαλλία τῷ ἔδωκε τὴν ὑποστήριξίν της· ἡ δὲ Ἀγγλία, ἀπὸ τῆς πρώτης ἡμέρας καὶ χωρὶς νὰ περιμένῃ τὰς πράξεις του, τὸν κατεπολέμησε φανερὰ, μέχρι ἐξολοθρευμοῦ.

Ἔτι πλέον ἀκόμη· ὅτε ἐπρόκειτο περὶ Ἑλλάδος, λόγοι πολλὰ ὑβριστικοὶ διὰ τὴν Γαλλίαν καὶ τὸν ἐν Ἑλλάδι ἀντιπρόσωπόν της προυφέρθησαν ἐν τῇ Βουλῇ τῶν Ἀντιπροσώπων τῆς Ἀγγλίας, καὶ οἱ κύριοι ὑπουργοὶ τῆς Ἀγγλίας, μακρὰν τοῦ ν' ἀντικρούσωσιν αὐτοὺς, συνεχάρησαν μετ' ἀγαλλιάσεως τὸν ῥήτορα, ὅστις τοὺς εἶχε προφέρει, τὸν ἔντιμον κύριον Κόκραιν.

Τούτων οὕτως ἐχόντων, εἶχα νομίσει χρέος μου νὰ ἀπευθύνω ἐρωτήσεις, ὄχι πρὸς τὸν κύριον ὑπουργὸν τῶν Ἐξωτερικῶν, διότι αὐτὸς ἔτυχε νὰ ἀσθενῇ, ἀλλὰ πρὸς τὸν συναδελφόν του Κ. Ὑπουργὸν τῶν Ἐσωτερικῶν, ὅστις τὸν ἀνεπλήρου· τὸν ἠρώτησα ἂν τοιαύτη διαγωγὴ, ἂν τοιαύτη διάλεκτος ἐμφαίνωσι τὴν ἐγκάρδιον σύμπνοιαν, περὶ ἧς μᾶς ὁμιλοῦσι πάντοτε, ἂν ἐμφαίνωσι τὴν ἀμοιβαίαν φιλοφροσύνην, τὴν ὁποίαν πάντοτε μᾶς ὑπόσχονται· τὸν ἠρώτησα *ἐπὶ πλέον, ἂν ἡ διαγωγὴ τοῦ ἐν Ἀθήναις Πρέσβεώς μας, διαγωγὴ, κατ' ἐμέ, θαυμασία ἔτυχε τῆς ἐπιδοκιμασίας* τοῦ Ὑπουργείου μας. Ὁ Κ. Ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν μοί ἀπήντησεν, ἀφ' ἑνὸς μὲν ὅτι ὁ ἔντιμος Κ. Κόκραιν ἀνήκει εἰς τὴν ἀντιπολίτευσιν, πρᾶγμα μὴ ἀληθές· ἀφ' ἑτέρου δὲ, ὅτι δὲν ἔχει τι νὰ εἴπῃ, οὔτε περὶ τῶν πράξεων τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως, οὔτε περὶ τῶν πράξεων τῆς Ἀγγλικῆς Κυβερνήσεως, ἀπάντησις εὐχαριστατη (γέλως).

Ἐν τούτοις, ἐπειδὴ ὁ Κ. Ὑπουργὸς δὲν ἤθελε νὰ ἐκφράσῃ ἀποδοκιμασίαν τῶν πράξεων τοῦ ἐν Ἀθήναις ἀντιπροσώπου τῆς Γαλλίας, καὶ ἐπειδὴ ἀπὸ τὸ τωρινὸν Ὑπουργεῖον *μας πρέπει νὰ εὐχαριστώμεθα καὶ μὲ ὀλίγα* (γέλως καὶ ψιθυρισμοί), ἐνόμισα πρέπον νὰ μὴ ἐπιμείνω περισσότερον, φοβούμενος τὰ χειρότερα. Ἐδύνατο δὲ πᾶς τις νὰ ἐλπίσῃ, ὅτι ἡ Ἀγγλικὴ Κυβέρνησις κάλλιον πληροφορηθεῖσα, ἤθελε πάρει πλέον ἀπόφασιν τὴν πτῶσιν τοῦ Κ. Μαυροκορδάτου, καὶ δώσει τέλος εἰς δυσμενείας, ἐντελῶς ὀλεθρίας διὰ τὴν Ἑλλάδα· Ἡ ἐλπὶς αὕτη ἐπραγματοποιήθη; περὶ τούτου θέλετε κρίνει μετ' ὀλίγον.

(Ὁ Κ. Δουβεργιέρος ἐμβαίνει ἔπειτα εἰς λεπτομερείας τινὰς περὶ ἐπαναστάσεως, ἥτις κατ' αὐτὸν, ἡτοιμάζετο ἐν Ἑλλάδι κατὰ τὸν παρελθόντα Ἰούλιον, καὶ τὴν ὁποίαν φρονοῦσι, κατ' αὐτὸν, ὅτι ὑπερασπίζετο, ἂν ὄχι διεύθυνεν ἡ Ἀγγλικὴ κυβέρνησις ἔπειτα ἐξακολουθεῖ ὁ Κ. Δουβεργιέρος οὕτω)

Ἡ ἡσυχία ἀπεκατεστάθη, καταστραφείσης τῆς ἐπαναστάσεως. Ἰδού τί συνέβη ἀκολούθως.

Μεταξὺ τῆς 15 καὶ 20 Ὀκτωβρίου ὁ Πρέσβυς τῆς Ἀγγλίας παρουσιάσθη εἰς τὸν Προθυπουργὸν τῆς Ἑλλάδος *μὲ διακοίνωσιν πολλὰ ὑπεροπτικὴν, πολλὰ ἀπειλητικὴν* ἀπὸ μέρος τοῦ λόρδου Ἀβερδήνου, δι' ἧς ἐζήτει πολλὰ ἐπιτακτικῶς, νὰ πληρώσῃ ἡ Ἑλλὰς ἀπὸ τὸ ὑποτιθεμένον *περίσσευμα τοῦ προϋπολογισμοῦ της τοὺς τόκους τοῦ δανείου· Πρέπει νὰ προσθέσω ὅτι ὁ Πρέσβυς τῆς Ἀγγλίας* ἦτο συνωδευμένος ὑπὸ τοῦ Πρέσβεως τῆς Ῥωσσίας, ὁ ὁποῖος εἶχε λάβει ὄχι ἐκ Πετρουπόλεως, ἀλλὰ παρὰ τοῦ Κ. Βρουνὼδ, τὴν ῥητὴν διαταγὴν νὰ συνεννοηθῇ μετὰ τοῦ Κ. Λάϋνς, καὶ νὰ πράξῃ ὅ,τι ὁ τελευταῖος ἤθελε πράξει.

Τώρα πρέπει νὰ ἐξηγήσω, ποῖον ἦτο τὸ ἀντικείμενον τῆς αἰτήσεως τῶν δύω Αὐλῶν.

Καθ' ὅσα ὁ προϋπολογισμὸς ἐμελέτα, ὑπῆρχε περίσσευμα ὑποθετικὸν 600 χιλιάδων φράγκων περίπου· ἀλλὰ τὰ πάντα προανήγγειλον, πρέπει νὰ τὸ εἴπω, ὅτι τὸ περίσσευμα τοῦτο ἤθελε καταντήσει εἰς ποσότητα πολλὰ μικροτέ-

---

ΕΠΙΦΥΛΛΙΣ

Αὐτόγραφον τοῦ Ναπολέοντος Βοναπάρτου ἐν τῇ Ἁγίᾳ Ἑλένῃ.

(Συνέχεια. Ἴδε τὰ προλαβόντα φύλλα ὑπ' Ἀριθ. 327. ἕως 335.)

Τὸ ὑπατικὸν Κυβερνητικὸν σύστημα ὑπῆρξε συνθήκη τῶν περιστάσεων, τὸ ὁποῖον ὁ θάνατος ἑνὸς μόνου ἐδύνατο νὰ καταστήσῃ ἀνίκανον. Εἶχεν ὅμως τὴν ἀξίαν τοῦ νὰ προετοιμάσῃ τὰ πνεύματα δι' ἄλλο στερεώτερον. Καὶ πραγματικῶς οἱ Γάλλοι ἔλαβον καιρὸν νὰ σκεφθῶσιν. Ἔκριναν ὅθεν ὅτι κυβέρνησις μὴ ἐπαναπαυομένη εἰς βάσεις ἀμετατρέπτους, ἀντέβαινεν εἰς τὰ συμφέροντα μεγάλου ἔθνους· ἐντεῦθεν λοιπὸν ἐγεννήθη ἡ ἰδέα τῆς συγκερασμένης καὶ διαδοχικῆς μοναρχίας ἐξασφαλιζούσης ὅλα τὰ δικαιώματα τὰ ὁποῖα εἶχεν ἀποκτήσει ὁ λαὸς διὰ 15 ἐτῶν θυσιῶν. Δὲν ἔμεινεν ἄρα εἰμὴ νὰ εὑρεθῇ τὸ πρόσωπον, εἰς τὴν φρόνησιν τοῦ ὁποίου ἐδύνατο νὰ ἐμπιστευθῇ ἡ ἐκτέλεσις τοῦ νέου διπλώματος· αὐτὸ δὲ τὸ πρόσωπον ἔπρεπε νὰ παρέχῃ ὅλα τὰ πιστά.

Ἡ οἰκογένεια τῶν Βορβόνων ἀποῦσα πρὸ πολλοῦ, ἦτο προγεγραμμένη ἀπὸ τὰς συνεπείας τῆς ἐπαναστάσεως· ἕνεκα τούτου λοιπὸν οὔτε λόγος κἂν ἔγινε περὶ ἀνακλήσεώς της εἰς τὴν νέαν τῶν πραγμάτων τάξιν· ἀπ' ἐναντίας ἤθελεν ἀπωλέσει τὴν κεφαλήν του, ὅστις ἤθελε τολμήσει ν' ἀναφέρῃ τὸ τοιοῦτον.

Ὁ ὑπὸ τῆς νέας συνθήκης ζητούμενος ἄνθρωπος ἔπρεπε νὰ ἦναι ἐκ τῶν τῆς ἐπαναστάσεως, διὰ νὰ δυνηθῇ νὰ ἐπιτύχῃ.

Ἰδιότης διὰ τὸν βαθμὸν περὶ οὗ ὁ λόγος εὑρίσκετο εἰς ἐμέ. Εὐγνώμων ἡ Γαλλία πρός με ἐπρόσθεσεν εἰς τὴν ἰδιότητά μου αὐτὴν καὶ τὴν ἡσυχίαν τὴν ὁποίαν ἐγὼ ἀπέδωκα εἰς τὸν τόπον, καὶ τὴν δόξαν τὴν ὁποίαν ἀπήλαυσα διὰ τῶν παρ' ἐμοῦ διευθυνομένων στρατῶν. Ἰδοὺ εἰς τί συνίσταντο οἱ τίτλοι μου. Οἱ τίτλοι μου οὗτοι εἶχον ἀξίαν, παρὰ πάντα ἄλλον, εἰς στιγμὴν καθ' ἣν οὐδεὶς ἐντὸς τῆς Γαλλίας ἐδύνατο νὰ τοὺς διαφιλονεικήσῃ. Ἐδέχθην λοιπὸν τὸ σκῆπτρον.

Αὐτὸ τὸ μεγαλοπρεπὲς δῶρον ἔθνους τοσοῦτον γενναίου καθόσον καὶ μεγάλου ἐμεγάλυνε τὸ πνεῦμα καὶ τὰς ἰδέας μου. Ἐνηγκαλίσθην λοιπὸν ὅλους τοὺς κλάδους τῆς Κυβερνήσεως, ἔδοσα εἰς αὐτοὺς σταθερὰς βάσεις, ἐνήργησα νὰ συνταχθῶσι κώδηκες νόμων, διὰ τῆς φωνῆς μου ἐνεψυχώθησαν αἱ ὡραῖαι τέχναι, ἡ βιομηχανία καὶ τὸ ἐμπόριον, πανταχοῦ ἠνεώχθησαν ὁδοὶ καὶ διώρυγες καὶ εἰς κάθε σημεῖον τῆς γῆς ὑψώθησαν μνημεῖα ἐκπληκτικὰ καὶ ὠφέλιμα.

Μέγα σχέδιον μ' ἐπησχόλει ἡμέραν καὶ νύκτα, ἦτο δὲ τὸ νὰ ἐγγράψω τὸν Γαλλικὸν λαὸν ἐπὶ κεφαλῆς τῶν πρώτων τοῦ κόσμου λαῶν, καὶ νὰ ἐξασφαλίσω ὑπὲρ αὐτοῦ διὰ αἰῶνας ὑπεροχὴν ἔνδοξον καὶ ἐπωφελῆ. Ἐντούτῳ τῷ μεταξὺ συνέβησαν πόλεμοι, καὶ οἱ Γαλλικοὶ στρατοὶ παρ' ἐμοῦ διευθυνόμενοι ὕψωσαν τοὺς ἀετούς των εἰς ὅλης τῆς Εὐρώπης τὰς πρωτευούσας, καὶ ἔκθαμβος ὁ κόσμος ἀπὸ τὰ θαύματα ταῦτα, ἠρώτα ποῦ θέλει σταματήσει ἡ τύχη τοῦ μεγάλου ἔθνους. Ἰδοὺ τί ἐκατόρθωσα! ἰδοὺ ἡ ἱστορία τῆς ζωῆς μου! τὴν ὁποίαν ἀφιερόνω εἰς ἅπαντας, ἀφ' ἧς ἡμέρας θελήσουν νὰ γίνωσι δίκαιοι. Τὴν παραδίδω εἰς τὸν Βασιλέα τῆς Γαλλίας, εἰς τὸν ὁποῖον παρὰ πάντα ἄλλον ἐνδιαφέρει νὰ μὲ κρίνῃ αὐστηρῶς. Παρ' αὐτοῦ θέλω λάβει τὴν δικαιοτέραν ἀπόφασιν, διότι εἶναι ὁ τιμιώτερος ἄνθρωπος τοῦ βασιλείου, καὶ διότι εἶναι ἀνώτερος μικρῶν ἀντιπαθειῶν. Τοιουτοτρόπως ἡ πτῶσις μου δὲν θέλει διαφημισθῇ ὡς συνέπεια τῶν πράξεών μου, ὁ δὲ κόσμος ὁλόκληρος εἶναι ἕτοιμος νὰ εἴπῃ, ὅτι τὴν ἐπροξένησαν δυνάμεις δεκαπλαῖ καὶ μεγάλαι ἀπιστίαι.

Συγκρίνων ἤδη ὅσα ἔπραξεν ὁ Γουλιέλμος τρίτος διὰ νὰ φθάσῃ εἰς τὸν θρόνον τῆς Ἀγγλίας, μὲ τὰ συμβεβηκότα τὰ ὁποῖα ἀνέβασαν ἐμὲ εἰς τὸν τῆς Γαλλίας· συγκρίνων προσέτι ὅ,τι ὁ Γουλιέλμος ὡς βασιλεὺς ἔπραξε, μὲ ὅ,τι ἐγὼ ἔπραξα ὡς αὐτοκράτωρ, πιστεύω ὅτι ἂν ἡ ἱστορία καὶ οἱ ὑπήκοοι τοῦ βασιλέως αὐτοῦ δὲν τὸν ἐχαρακτήρισαν πώποτε ὡς ἅρπαγα, οἱ σύγχρονοί μου καὶ οἱ ἀπόγονοι ὀλιγώτερον θέλουν προσάψει εἰς ἐμὲ τοιαύτην κηλίδα

ραν, ἢ μᾶλλον ἤθελεν ἐξαφανισθῆ ἐξ ὁλοκλήρου· Ἐπὶ τοῦ ἀμφιβόλου τούτου περισσεύματος, ἐπέθεσαν χεῖρας αἱ δύο ἰσχυρότεραι Δυνάμεις τοῦ κόσμου, ἑκάστη διὰ τὸ 1/3, δηλαδὴ ἑκάστη διὰ 200 χιλιάδας φράγκων περίπου.

Ὦ ! βεβαίως, ἂν δὲν ἐνυπῆρχεν ὑποκεκρυμμένη πολιτικὴ ἰδέα, ἡ τοιαύτη πρᾶξις ἤθελεν εἶσθαι εἰς τὸ ἔπακρον μικροπρεπὴς καὶ γελοία· ἐνυπῆρχε πολιτικὴ ἰδέα, καὶ διὰ νὰ τὴν ἐννοήσητε πρέπει νὰ ἐνθυμηθῆτε, τί εἶπεν ὁ Λόρδος Ἀβερδὴν ἐν Λονδίνῳ κατὰ τὴν 31 Ἰουλίου· ὁ Λόρδος Ἀβερδὴν εἶπε τότε, ὅτι ἡ Ἀγγλία ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ κατάσχῃ, καὶ δι' αὐτῆς τῆς βιας, τὰ ἔσοδα τῆς Ἑλλάδος, καὶ ὅτι θέλει τὸ κάμει, ἂν ἡ Ἑλλὰς δὲν φέρηται καλῶς· ἡ Ἑλλὰς λοιπὸν προτιμῶσα τὸν Κωλέττην παρὰ τοὺς Κ. Κ. Μεταξᾶν καὶ Μαυροκορδάτον, δὲν φέρεται καλῶς, τοὐλάχιστον κατὰ τὴν ἰδέαν τῆς Ἀγγλίας καὶ Ῥωσσίας· αὐτὴν τὴν ἰδέαν ἤθελον νὰ κάμωσιν ἐπαισθητὴν εἰς τὴν Ἑλλάδα, διὰ νὰ ἐλθῇ εἰς μετάνοιαν. Ἡ διαγωγὴ τῶν δύω Δυνάμεων τοιουτοτρόπως ἐξηγουμένη, καὶ οὕτως τὴν ἐξηγεῖ ὅλος ὁ κόσμος, παύει νὰ ἦναι γελοῖα, ἀλλὰ γίνεται ἄδικος καὶ καταπιεστικὴ (πολὺ καλά).

Ἡ κατάστασις τῶν πραγμάτων λοιπὸν, ἀντὶ νὰ βελτιωθῇ ἀπὸ πέρυσιν, ἐχειροτέρευσε μεγάλως· πέρυσι δὲν ὑπῆρχον παρὰ λόγοι, ἐφέτος ὑπάρχουν λόγοι, καὶ πράξεις· Κατὰ τὸ 1840, ἡ Ἀγγλία καὶ Ῥωσσία ἡνώθησαν κατὰ τοῦ Πασσᾶ τῆς Αἰγύπτου, ἐπειδὴ ἐφέρετο εὐνοϊκῶς πρὸς τὴν Γαλλίαν· κατὰ τὸ 1846, αἱ αὐταὶ δύω Δυνάμεις ἑνόνονται κατὰ τοῦ Κ. Κωλέττου, ὅστις ἔχει τὸ αὐτὸ, ὡς καὶ ὁ Μεχμεταλῆς, ἄδικον.

Παρατηρήσητε καλῶς· εἰς ἣν τὰ πράγματα εὑρίσκονται κατάστασιν σήμερον, μετὰ τοὺς λόγους τοῦ Κ. Υπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν, ἡ σιωπὴ καὶ ἡ ἐπιφύλαξις δὲν εἶναι πλέον συγχωρημέναι.

Περυσιν ἐνόμισα πρέπον νὰ ἐξηγήσω τὴν σιωπὴν τοῦ Κ. ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν, καὶ νὰ ἐξάξω ἐξ αὐτῆς, ὅτι δὲν ἦτο τὐχαριστημένος μὲ τὴν διαγωγὴν τῆς Ἀγγλίας.

Ὁ Κ. ὑπουργὸς ἔσπευσε νὰ ἀντικρούσῃ τὸ πόρισμά μου « ἡμεῖς, μοῦ εἶπε, συζητοῦμεν ἐνταῦθα τὴν πολιτι-
» κὴν τῆς ἰδίας μας κυβερνήσεως· ἂν κατὰ τὴν πορείαν
» μας ἀπαντῶμεν τὴν πολιτικὴν ξένης Κυβερνήσεως πα-
» ρεμβαλλούσης εἰς ἡμᾶς ἐμπόδια, διαφιλονεικούσης εἰς τὴν
» Γαλλίαν ὠφελείας ἐπὶ τῶν ὁποίων ἔχει δικαίωμα (πα-
» ρατηρήσατε τοῦτο καλῶς), τότε θέλει εἶσθαι χρέος μας
» νὰ ἐξηγηθῶμεν· ἐκτὸς τούτου [δηλαδὴ ἂν δὲν ἀπαν-
» τῶμεν τοιαύτην πολιτικὴν] δὲν ἔχομεν νὰ ἐπιφέρωμεν
» κρίσιν ἐπὶ τῆς διαγωγῆς ἄλλης Κυβερνήσεως . »

Ἂν ὁ Κ. ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν σήμερον κρίνῃ πρέπον νὰ διατηρήσῃ τὴν αὐτὴν σιωπὴν, τὴν αὐτὴν ἐπιφύλαξιν, τοῦτο θέλει εἶσθαι ἀπόδειξις ὅτι εὑρίσκει καλὸν, ἐντελῶς καλὸν πᾶν ὅ,τι λέγεται, θέλει εἶσθαι ἀπόδειξις, ὅτι τὰ πράγματα, περὶ ὧν ἀνέφερα, δὲν τῷ φαίνονται δυσάρεστα, καὶ δὲν παρεμβάλλουσι παράνομον ἐμπόδιον εἰς τὴν πολιτικήν μας· ἐλπίζω λοιπὸν ὕστερον ἀπ' ὅλα αὐτὰ, ὅτι ὁ Κ. ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν θέλει εὐαρεστηθῆ νὰ μᾶς ἀπαντήσῃ, καὶ ἐπιθυμῶ, ὥστε ἀπαντῶν εἰς ἐμὲ νὰ ἐνθυμῆται μᾶλλον τὰς Ἀθήνας, παρὰ τό Λονδῖνον.

Ὁ. Κ. ΓΚΙΖΩ, ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν. Κύριοι, ὁ ἔντιμος προαγορεύσας, προοιμιάζων, εἶπεν ὅτι τὸ περὶ Ἑλλάδος ζήτημα εἶναι ζήτημα οὐδετερότητος μεταξὺ ὑπουργείου καὶ ἀντιπολιτεύσεως· ἀλλ' ἡ ἀρχὴ αὕτη δὲν ἐφάνη εἰς τὸν λόγον του (πολλαχόθεν ἀ εἶναι ἀληθὲς) διότι προσέβαλε καὶ τὴν πολιτικὴν τῆς Ἀγγλικῆς Κυβερνήσεως, τὴν ὁποίαν εὑρίσκει κακὴν, καὶ τὴν πολιτικὴν τῆς Γαλλικῆς κυβερνήσεως, ἥτις εἶνσι πολλὰ διαφορετικὴ τῆς πολιτικῆς τῆς Ἀγγλίας· ἀλλὰ μολοντοῦτο θεωρεῖται παρ αὐτοῦ κακὴ, ὡς μὴ ἐπιτυχοῦσα νὰ μεταβάλῃ τὴν Ἀγγλικὴν πολιτικήν.

Κύριοι, δὲν εἶμαι ἐπιτετραμμένος ἀλλ' οὐδὲ ἀναδέχομαι νὰ ὑπερασπισθῶ ἐνταῦθα τὴν πολιτικὴν τῆς Ἀγγλικῆς κυβερνήσεως πρὸς τὴν Ἑλλάδα : Ἡ ἀπάντησίς μου ὡς πρὸς τὸ ἀντικείμενον τοῦτο εἶναι αὐτὴ ἡ πολιτική μου, ἥτις διαφέρει τῆς Ἀγγλικῆς πολιτικῆς τὴν ὁποίαν διενεργῶ φανερά.

Ὁ προαγορεύσας μὲ κατηγορεῖ ὡς ὑποστηρίξαντα ἀπὸ τινων ἐτῶν ὑπουργεῖα τῆς Ἑλλάδος, τὰ ὁποῖα ἐλογίζοντο εὐνοϊκῶς φερόμενα, μᾶλλον πρὸς τὴν Ῥωσσίαν καὶ Ἀγγλίαν, παρὰ πρὸς τὴν Γαλλίαν.

Τοῦτο εἶναι ἀληθὲς, καὶ ἴσια ἴσια ἐξ αἰτίας τούτου εὑρίσκω ὅτι ἡ Ἀγγλικὴ πολιτικὴ ἔχει ἄδικον. Ἐπείσθημεν ἀπὸ τῆς πρώτης στιγμῆς, ὅτι μία τῶν αἰτιῶν, αἵτινες ἐπροξένουν μέγα κακὸν εἰς τὴν Ἑλλάδα, ἦτο ἡ ἀντιζηλία τῶν ξένων ἐπιρροῶν, ἡ τραχύτης, μὲ τὴν ὁποίαν ἑκάστη αὐτῶν τῶν ἐπιρροῶν ἐπροσπάθει νὰ καταλάβῃ ἀποκλειστικῶς αὐτὸ τὸ πολιτικὸν θέατρον καὶ νὰ ἰσχύῃ ἐν αὐτῷ· ἀπὸ τῆς πρώτης στιγμῆς ἐκηρύξαμεν, ὅτι τοῦτο δὲν μᾶς ἤρεσκεν, καὶ ποτὲ δὲν τὸ ἠκολουθήσαμεν· εἶναι ἀληθέστατον, ὅτι, διορισθέντος μετὰ τὴν ἐπανάστασιν τοῦ Σεπτεμβρίου 1843, ὑπουργείου εἰς Ἀθήνας, δὲν ἐρευνήσαμεν, ἂν ἦναι Ῥωσσικὸν, Γαλλικὸν ἢ Ἀγγλικὸν, ὑπεστηρίξαμεν τὴν συνταγματικὴν Ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν· μεταβληθέντος τοῦ ὑπουργείου τούτου ὑπεστηρίξαμεν καὶ τὸ διαδεχθὲν αὐτό, καὶ ὅταν ἐπῆλθε πάλιν ὑπουργικὴ μεταβολὴ, πάλιν ὑπεστηρίξαμεν καὶ τὸ νέον ὑπουργεῖον.

Εἶναι ἀληθὲς, ὅτι ἀφ' ἧς ὁ Κ. Κωλέτης πρωθυπουργεῖ ἐν Ἑλλάδι, ἡ Ἀγγλία δὲν ἔπραξεν ὑπὲρ αὐτοῦ, ὅ,τι ἡμεῖς ἐπράξαμεν ὑπὲρ τῶν Κ. Κ. Μεταξᾶ καὶ Μαυροκορδάτου· εὑρίσκομεν ὅτι ἔχει ἄδικον κατὰ τοῦτο, Ἀς ἦναι βέβαιος ὁ προαγορεύσας ὅτι δὲν ἐπερίμενα μέχρι σήμερον διὰ νὰ τῷ ἐκφράσω τὴν γνώμην μου ταύτην. Κατ' ἐπανάληψιν παρέστησα εἰς τὴν Ἀγγλικὴν κυβέρνησιν, πόσον καιρίως ἡ τοιαύτη πολιτική της προσβάλλει τὰ συμφέροντα τῆς Ἑλλάδος, τοὺς σκοποὺς αὐτῆς τῆς Ἀγγλιας πρὸς τὴν Ἑλλάδα· εἶναι ἀληθὲς ὅτι δὲν κατώρθωσα νὰ μεταβάλῳ τὴν πολιτικήν της.

Τί ἔπραξα τότε, καὶ τί ἔπρεπε νὰ πράξῳ; νὰ διενεργῶ ἁπλῶς καὶ καθαρῶς τὴν ἰδικήν μας πολιτικήν, νὰ τὴν διενεργῶ φανερὰ, καὶ νὰ κάμῳ, ὥστε νὰ ὑπερισχύσῃ ἐν Ἑλλάδι. Τοῦτο καὶ συνέβη. Μετὰ τὴν ἐπανάστασιν τοῦ 1843 ἡ Γαλλία καὶ ἡ Ἀγγλία συνεννοήθησαν ἐν Ἑλλάδι· ἡ συνεννόησις αὕτη συνέδραμε τὸν τόπον αὐτὸν εἰς τὸ νὰ συμπήξῃ τὴν συνταγματικὴν ἐπανάστασιν τοῦ· ἀργότερα, ἀφοῦ ἡ συνέλευσις τῆς Ἑλλάδος συνεκροτήθη, ἡ Γαλλία καὶ ἡ Ἀγγλία συνεννοήθησαν καὶ αὖθις περὶ τῶν συμβουλῶν, τὰς ὁποίας ἔδωκαν εἰς τὴν Ἑλλάδα διὰ τὴν σύνταξιν τοῦ Συντάγματός της· ἡ καλὴ αὕτη συνεννόησις συνέτεινε τὰ μέγιστα, ὥστε ἡ Ἑλλὰς νὰ δώσῃ εἰς ἑαυτὴν σύνταγμα φρόνιμον.

Σήμερον ἡ Γαλλία καὶ ἡ Ἀγγλία διεχογνωμοῦσι, δὲν σκέπτονται τὰ αὐτὰ, δὲν ἀκολουθοῦσι τὴν αὐτὴν πρὸς τὴν Ἑλλάδα πολιτικήν. Τί ἐκ τούτου συνέβη; ἡ Ἀγγλικὴ πολιτικὴ ὑπερίσχυσεν ἐν Ἀθήναις ; ὄχι· ὡς ὅλοι μαρτυροῦσιν, ἡ Γαλλικὴ πολιτικὴ εἶναι ἡ ὑπερισχύουσα· λέγω ἡ Γαλλικὴ πολιτικὴ, ἔπρεπεν ἴσως νὰ εἴπω ἡ Ἑλληνικὴ πολιτικὴ, διότι ἡμεῖς δὲν ἔχομεν ἄλλην πολιτικὴν εἰς Ἀθήνας παρ αὐτὴν. Ἀναγνωρίζω ὅτι οἱ Κυβερνῶντες ἐν Ἀθήναις εἶναι φίλοι μας (ναί, ναί,) καὶ δὲν δύνάμαι νὰ ἐννοήσω, πῶς τοῦτο νὰ ἦναι ἀφορμὴ κατηγορίας καθ' ἡμῶν.

Ἡ συνέχεια εἰς παράρτημα

Ἂν συμβῇ τὸ ἐναντίον, θέλω εἰπεῖ πολλάκις ἀλήθειαν τὴν ὁποίαν ἐξέφρασεν εἷς τῶν ἀρχαίων = Δυστυχεῖς οἱ νικημένοι ! ! !

Ὁ Φουσὲ εἶναι τέρας κατὰ τὴν πολιτικήν, ἀλλὰ τέρας σημαντικὸν ἄξιον προσοχῆς καὶ μεγάλης ἀξίας εἰς δυσκόλους περιστάσεις. Ἡ ψυχή του εἶναι κλεισμένη εἰς χάλκινον θήκην, ὅπου πώποτε ἠδυνήθησαν νὰ εὐσδύσωσι τὰ γλυκέα τῆς φιλανθρωπίας αἰσθήματα, καὶ ἡ καρδία του εἶναι ἀδαμάντινος. Εἰς ὅλον τὸν καιρὸν καθ' ὃν μ' ἐθεώρει ἀνώτερον αὐτοῦ, μ' ἔδωκε περὶ παντὸς ἀντικειμένου ἐξόχους συμβουλὰς, καὶ μοῦ προσέφερε μεγάλας ἐκδουλεύσεις Ὁ τρόπος τοῦ παρουσιάζεσθαι ἐνώπιόν μου καὶ οἱ λόγοι του ἦσαν τὸ θερμόμετρον τῆς εὐτυχίας μου καὶ τῆς θέσεως τῶν ὑποθέσεών μου. Ἦτον εἰλικρινὴς, ὁσάκις αἱ ὑποθέσεις μου εὐτύχουν· ὁσάκις δὲ ἐχειροτέρευον ἦτο σκληρὸς καὶ δηκτικὸς, ὡς περὶ τούτου πώποτε ἠπατήθην. Δὲν ὑπάρχει ἄλλος ἐν τῇ Γαλλίᾳ ὅστις μᾶλλον αὐτοῦ νὰ ἔκαμε χρῆσιν τοῦ ῥητοῦ primo mihi, ἀλλ' ἔπραττε τοῦτο μὲ μακιαβελλισμὸν τοσοῦτον ἐπιδεξίως κεκαλυμμένον, ὥστε μόλις καὶ μετὰ τὴν πρᾶξιν ἠδύνατο νὰ τὸ κατανοήσῃ τις. Ἠκολούθει ἐκ τοῦ πλησίον τὴν τύχην μου, ἀλλ' ὅταν μὲ ἴδεν ἀπηλπισμένον ἐνέργησεν ὑπὲρ αὐτοῦ, καὶ μ' ἐπρόδωσε, χωρὶς νὰ δύναται ν' ἀποδειχθῇ ἡ προδοσία του. Ἡ πατρὶς ἔλεγε, πρέπει νὰ προτιμᾶται παντὸς ἄλλου. Ἐμισούμεθα μὲν ἀμοιβαίως, ἀλλὰ συνεπράξαμεν εἰς μεγάλας ὑποθέσεις. Αἰτία τοῦ μίσους μας αὐτοῦ ὑπῆρχεν ὅτι καλῶς ἐγνώριζεν ὅ εἷς τὸν ἄλλον. Ἐν ᾧ εἶχεν οὗτος διαθέσεις ἐκ φύσεως τυραννικὰς, ἐμίσει ἐμὲ ὡς δεσπότην ἢ ὡς τείνοντα νὰ καταστῷ τοιοῦτος. Τῇ ἀληθείᾳ ἠπατᾶτο, διότι ἐγὼ δὲν ἤμην δεσπότης ἀλλ' ἄνθρωπος σταθερὸς. Αὐτὸς ἤθελε καταστῇ τύραννος ὁ πλέον σκληρὸς καὶ αὐστηρὸς, ἂν ἡ τύχη ἤθελε τὸν βοηθήσει ὡς ἐβοήθησεν ἐμέ. Εἶναι δὲ ὁ μόνος ἄνθρωπος περὶ τοῦ ὁποίου δύνσμαι νὰ εἴπῳ ὅτι ἡ καρδία του εὑρίσκεται εἰς τὴν κεφαλήν του, ὅπερ ἀποτελεῖ ἔπαινον ὑπὲρ αὐτοῦ κατὰ τὴν πολιτικήν. Πολλάκις τὸν ἐστέρησα τῶν χαρίτων μου, καὶ ἐσκέφθην νὰ πράξῳ χείρονα κατ' αὐτοῦ, καὶ μολοντοῦτο δὲν ἀνεγνώρισα ἄλλον πολιτικώτερον αὐτοῦ ἄνθρωπον. Εἶμαι ὁ μόνος ὅστις ἠδυνήθην νὰ τὸν ἐκτιμήσῳ καλῶς, διότι μετ' ἐμοῦ μόνον ἦτον ἠναγκασμένος νὰ κάμῃ χρῆσιν ὅλων τῶν μέσων του, ὅλης τῆς ἱκανότητός του. Ὀλιγώτερον τοῦ Ταλλεϋράνδου διακρινόμενος, καὶ κατὰ τὴν πολιτικὴν ὀλιγώτερον παρὰ τοῖς ξένοις περίφημος, ἔχει περισσότερα μέσα τὰ ὁποία ἐπιφυλάττει, καὶ περισσοτέραν κεκαλυμμένην τέχνην, διὰ νὰ φθάνῃ εἰς δυσκόλους σκοπούς. Σπανίως ἀντήχει τὸ ὄνομά του εἰς τὸ στόμα τοῦ Γαλλικοῦ λαοῦ, καὶ μολοντοῦτο τὴν ἐποχὴν καθ' ἣν ἐξεστράτευσαν οἱ Ἄγγλοι εἰς τὴν Φλεσίγκαν πόσην δραστηριότητα καὶ ἑτοιμότητα ὡς πρὸς τὰ μέσα τῆς ὑπερασπίσεως δὲν ἐξετύλιξεν ὁ ἄνθρωπος οὗτος ! Μία ἁπλὴ πρόσκλησίς του πρὸς τοὺς Γάλλους ἔφερε περὶ αὐτὸν 200 χιλιάδας στρατιώτας, καὶ ὁ ἐχθρὸς ἠναγκάσθη νὰ ἐπιβιβασθῇ ἐκ νέου· αὕτη δὲ εἶναι ἡ ἐνδοξοτέρα πρᾶξις τῆς πολιτικῆς ζωῆς του. Ἂν πώποτε ἔκαμα χρῆσιν τῆς ὑπηρεσίας του παρὰ ταῖς ξέναις αὐλαῖς, αἰτία ὑπῆρξεν ὅτι προσβαλὼν αὐτὸν πολλάκις, ἤθελα νὰ τὸν κρατῷ ὑπὸ τοὺς ὀφθαλμούς μου. Ἰδιότης πολίτιμος τοῦ δουκὸς τοῦ Ὀτράντου εἶναι ἡ σπανία καὶ ἀναγκαιοτάτη τέχνη τοῦ νὰ εἰσδύῃ εἰς τὰς καρδίας τῶν ἀνθρώπων, χωρὶς ν' ἀναγνωρίζῃ τ' ἀπόκρυφα αὐτῶν διὰ τῆς ἐμπιστοσύνης. Ἐσχάτως ἔπρεπε νὰ τὸν πνίξῳ καὶ νὰ τὸν ἐνταφιάσῳ μὲ τὰς μεγαλητέρας τιμὰς, τοῦτο δέ, κατ' αὐτὸν, ὡς χαμαιλέοντα, ἤθελε χρησιμεύσει ὡς ἀπόδειξις ὅτι δὲν τὸν ἐγνώριζα. Κατὰ τὸν Βευφῶνα, ὁπόταν ὁ χαμαιλέων ἀλλάξῃ χρῶμα, δὲν διατηρεῖ πλέον κανὲν σημεῖον τῆς πρώτης του μορφῆς· ἀλλ' ὁ Φουσὲ μεταβάλλων χρῶμα μεταβαλλομένων τῶν περιστάσεων, διατηρεῖ πάντοτε σημεῖα τοῦ πρώτου χρώματος. Τὸ πρὸς τὸν βασιλέα ὑπόμνημά του τῶν 1815 τὸν χαρακτηρίζει ὁπωσοῦν δημοκρατικὸν ὑπουργὸν, ὄχι διότι τὸ ὑπόμνημα αὐτὸ δὲν ἦτο καλῶς ἐσκεμμένον, ἀπεναντίας ὁμολογῶ ὅτι περιεῖχε μεγάλους σκοποὺς καὶ ἐξόχους συμβουλὰς· δὲν δύναμαι ὅμως νὰ ἐπιδοκιμάσῳ τὸν παράγραφον τὸν ἀφορῶντα τὰς μεσημβρινὰς ἐπαρχίας· διότι μυλονότι εἶναι ἀληθῆ τὰ λεγόμενά του, ὤφειλε νὰ προϊδῇ τὰς συνεπείας τῶν ἀποφάσεών του, καὶ νὰ καταδείξῃ ὑπὸ ἄλλην ἔποψιν τὸ πνεῦμα τῶν ἐπαρχιῶν αὐτῶν· ἡ ἔποψις ὅμως τὴν ὁποίαν ἐξελέξατο εἶναι προφανὴς ἔγκλησις. Ἂν οἱ βασιλικοὶ ἐρεθισμένοι ὑπερβῶσι τὰ δίκαια ὅρια, καὶ ἄν τις θελήσῃ νὰ κάμῃ χρῆσιν τῆς ὀργῆς τοῦ εἰς αὐτοὺς τοὺς δυστυχεῖς τόπους, ὁ παράγραφος οὗτος θέλει χρησιμεύσει ὡς δικαιολογία πρὸς καταπίεσιν τῶν κατοίκων, καὶ κύριος οἶδε τί δύναται νὰ συμβῇ ἐντεῦθεν.

Κύριε Συντάκτα τοῦ Ἑρμοῦ.

Ἐπίκρισις.

Κατ' αὐτὰς ἐξεδόθη καὶ ἕτερον σύγγραμμα τοῦ ἐνταῦθα Γυμνασιάρχου Κ. Γ. Σερουΐου, ἐπιγραφόμενον — Σκαλαθύρματα Φιλολογικά — σημαίνοντος ὡς εἰκάζω διὰ τῆς τοιαύτης ἐπιγραφῆς, ὅτι μετὰ τοσούτους καὶ τοιούτους καὶ τηλικούτους κοσκινιστὰς τῆς Φιλολογίας καὶ Φιλοσοφίας, σκαλίσας αὐτὸς τὰ ἀπερίμμενα σκύβαλα, ἀνεύρηκεν ἀληθείας τινὰς παρακεχωσμένας ὥσπερ τινὰς κόκκους σίτου καὶ κριθῆς, τοὺς ὁποίους αἱ ὄρνιθαι σκαλίζουσαι ἀνευρίσκουσιν, εἶναι δὲ τὸ σύγγραμμα τοῦτο σύνοψις τῶν λόγων, ὅσους δώδεκα ἤδη ἔτη Προϊστάμενος ἐξεφώνησεν ἀπὸ τῆς διδασκαλικῆς ἕδρας. Ἔνθα ὁ ἀναγινώσκων παρατηρεῖ, ὅτι ὁ ἀνὴρ οὗτος δύο ἔχει πρὸ πάντων ἀντικείμενα ὑπ' ὄψιν, Α'. ποία ἡ φύσις καὶ ὁ προορισμὸς τῆς Ἑλληνικῆς φυλῆς. Β'. ποία ἡ φυσικὴ καὶ ἀληθὴς μέθοδος τοῦ διδάσκειν καὶ διδάσκεσθαι. Μολονότι δὲ αἱ κατὰ τὸ δεύτερον ἀντικείμενον παρατηρήσεις του εἶναι δύσκολον νὰ βλεθῶσιν αἱ πλειότεραι εἰς πρᾶξιν διὰ τὸν ἐπικρατοῦντα εἰς τὸν κόσμον τοῦτον ἐγωϊσμόν, κατ' ἐμὲ κριτὴν ὅμως εἶναι ὀρθόταται, ὡς ἐξηγοῦσαι αὐτὴν τοῦ ἀνθρώπου τὴν φύσιν, ἢ σαφέστερον εἰπεῖν, ὁ ἀνὴρ οὗτος δὲν κάμει ἄλλο εἰς τὸ σύγγραμμα ταῦτο, παρὰ νὰ ἀναπτύσσῃ καὶ νὰ ἐπισιηρίζῃ τὸν Πλάτωνα εἰς τὸ περὶ ἀγωγῆς, τοῦ ὁποίου φαίνεται καθ' ὅλην τὴν φιλοσοφίαν φανατικὸς θιασώτης ἅμα καὶ ὑπέρμαχος, ἐξ ὅσων μέχρι τοῦδε ἐξέδωκε τὴν ἀγαθὴν μερίδα παρ' ἐμοὶ κριτὴ ἐκλεξάμενος. Ἐπανολέγω δὲ πάλιν, ὅτι αἱ περὶ μεθόδου παρατηρήσεις τοῦ σόφου τούτου Πλατωνιστοῦ φαίνονται, καὶ ἃς εὐχώμεθα τοὐλάχιστον νὰ βάλωσιν αὐτὰς εἰς πρᾶξιν κατὰ μικρὸν αἱ ἐπερχόμεναι γενεαί, ὅτε τὰ μὲν ἐλαττώματα καὶ τὰ πάθη καὶ αἱ κακίαι ἐκλείψουσιν, οἱ δὲ ἄνθρωποι μεταβληθήσονται εἰς ἀγγέλους, ἡ δὲ κοιλὰς αὕτη τοῦ κλαυθμῶνος εἰς παράδεισον ἐν Ἐδέμ, καθὼς αὐτὸς προσδεύει καὶ ἐγὼ πείθομαι.

Εἷς ἐκ τῶν ἐνταῦθα συνδρομητῶν σου.

Πρὸς τὸν Κύριον Συντάκτην τοῦ Ἑρμοῦ τῆς νήσου Σύρου.

Σᾶς κοινοποιῶ παρὰ πόδας ἀπόσπασμα ἐπιστολῆς ἀπὸ Κῶ ἐπιδοθείσης μοι σήμερον, διὰ νὰ δημοσιεύσητε εἰς τὸ φύλλον σας τὸ δυστυχές συμβεβηκὸς εἰς τὴν γεννέτειραν τοῦ Ἱπποκράτους, ἐὰν εὐαρεστῆσθε.

Ἐν Πάτμῳ τὴν 21 Μαρτίου 1846.

Εἶμαι πρόθυμος

Ι. Σακκελίων

Ἐκ τῆς Κῶ τὴν 17 Μαρτίου 1846.

Ὁ τρομερώτατος καὶ ἀπερίγραπτος κλονισμὸς τῆς πόλεως ἐκλόνισε, φίλε, τὰς αἰσθήσεις μου, καὶ μὲ κλονιζομένας εἰσέτι χεῖρας σοῦ γράφω τὴν παροῦσαν μου, ἐν ᾗ μὴ περιμένης νὰ ἴδῃς περιγραφὴν ἀκριβῆ τοῦ δυστυχήματος ἡμῶν, διότι βεβαιώσου, καὶ ὁ νοῦς μου ἀπέπτη ὑπὸ τοῦ φόβου καὶ τρόμου. Χύσε λοιπὸν δάκρυα. — Σήμερον περὶ τὴν ἐννάτην ὥραν πρὸ μεσημβρίας μετὰ τὸ σύνηθες γυμνάσιον τῶν πυροβολιστῶν, ὁ Φρούραρχός μας διέταξε τινὰς ἐξ αὐτῶν νὰ εἰσέλθωσιν εἰς τὴν πυριτοθήκην τοῦ φρουρίου, διὰ νὰ χαλάσωσι σεσαθρωμένον τι σανίδωμα. Περινούστεροι παρὰ τὸν φρούραρχον οἱ στρατιῶται, παρετήρησαν εἰς αὐτὸν, ὅτι ἐργαλεῖα τεκτονικὰ ἐνεργοῦντα πλησίον τῆς πυρίτιδος προξενοῦσι τὸν ἔσχατον κίνδυνον, ἀλλ' αὐτὸς μὲ τὸ βαρβαρικὸν σιχτήρ τοὺς ἔπεμψε νὰ ἐκτελέσωσι τὴν διαταγήν του. Οἱ στρατιῶται καταγινόμενοι νὰ ἐξηλώσωσιν ἕνα μεγάλον καρφὶ ἐκτύπων βιαιότερον, καὶ ἐκ τῆς συγκρούσεως τῶν δύο στερεῶν σωμάτων παρήχθησαν σπινθῆρες, οἵτινες μετέδωσαν ἐν ἀκαρεῖ τὸ πῦρ εἰς τὴν ἀποθηκευμένην πυρίτιδα (οὕτως ἱστορεῖται κοινῶς τὸ πρᾶγμα, ἀλλ' ἐγὼ δὲν ἠξεύρω τίς τῶν ἀνθρώπων αὐτῶν ἐσώθη διὰ νὰ δώσῃ τὴν μαρτυρίαν.) Ἔκρηξις τρομερωτάτη συνωδευμένη μετὰ φρικτοῦ τῆς γῆς κλονισμοῦ ἀνεβίβασε μέχρι τρίτου οὐρανοῦ ὑπερμεγέθη ὄγκον λίθων καὶ πάσης ἄλλης προστυχούσης ὕλης, οἱ δὲ λίθοι δὲ οὗτοι, ὡσεὶ ῥαγδαῖος ὑετὸς καταπίπτοντες ἔφθειραν ἐν γένει ὅλας τὰς οἰκίας τῆς πόλεώς μας, ἐξ ὧν ἄλλαι μὲν ἐκρημνίσθησαν ἢ διερράγησαν, ἄλλων δὲ αἱ στέγαι ἐτρυπήθησαν. Ὀγδοήκοντα ἄνθρωποι ὑπολογίζονται οἱ ἀπωλεσθέντες, οἱ μὲν μετέωροι ὑπὸ τοῦ πυρὸς ἐκσφενδονισθέντες, οἱ δὲ ὑπὸ τὸ βάρος τῶν καταπιπτόντων λίθων ταφέντες, ἐξ ὧν ὀλίγιστοι Χριστιανοί. Πεντήκοντα δὲ ἀριθμοῦνται ἐξ ἀμφοτέρων τῶν φυλῶν οἱ βαρέως καὶ ἐλαφρῶς πληγωθέντες. Τὸ παρὰ τὴν θάλασσαν τοῖχος τοῦ φρουρίου ἐκρημνίσθη εἰς δύο μέρη μέχρι βάθρων σχεδόν. Ἐπίσης δὲ καὶ ὅλα τὰ ἀποσυρμένα εἰς τὴν ξηρὰν πλοῖα, ὡς καὶ τὰ ἐν τῷ ὅρμῳ λαχόντα διεφθάρησαν ἀνεξαιρέτως. Ἐκ τῆς ὥρας δ' ἐκείνης μέχρι τῆς στιγμῆς ταύτης (μιᾶς πρὸ τῆς δύσεως ὥρας), νέφος καπνοῦ πυκνοτάτου σκοτάζει εἰσέτι τὴν ἀτμοσφαίραν μας. Πᾶσα ἡ πόλις μετέβημεν ἤδη ἀγεληδὸν εἰς τὰς ἐπαρινὰς κατοικίας μας, διότι ὡς ἠκούσαμεν, ἡ κεῖσα πυριτοθήκη ἦτον ἡ μικρὰ, καὶ ἐπειδὴ τὸ πῦρ ἀκόμη καίει ἐντὸς τοῦ φρουρίου καὶ κανεῖς δὲν τολμᾷ νὰ τὸ σβέσῃ, εἶναι κίνδυνος μὴ μεταδοθῇ εἰς τὴν μεγάλην πυριτοθήκην, καὶ τότε πλέον, πρὸς τοῖς ἄλλοις δυστυχήμασι, μένομεν καὶ ἀπόλιδες, χάρις εἰς τὴν πρόνοιαν τοῦ Φρουράρχου μας! Σὲ ἀφήνω λοιπὸν νὰ φανταστῇς τὴν θέσιν μας, πρόσθες καὶ τοὺς κλαυθμοὺς καὶ ὀδυρμοὺς τῶν περισσοτέρων ἐξ ἡμῶν, οἱ ὁποῖοι ἀντηχοῦσιν εἰς τὰ ὦτα μου. Ταῦτα, καὶ εἴθε νὰ μὴ σοῦ γράψω νέας συμφορᾶς. ἀκολούθως δὲ σοῦ ὀνομάζω τοὺς φονευθέντας.»

Ἀπόσπασμα ἐκ τῶν πρακτικῶν τῆς ΞΕ'. Συνεδριάσεως τῆς 27 Μαρτίου 1846.

Ὁ Πρόεδρος παρετήρησεν, ὅτι ἐπειδὴ κατ' αὐτὰς ἄρχεται ἡ ἐπὶ τῆς ἀναθεωρήσεως τῶν ἐν τῇ αἰθούσῃ τοῦ Βουλευτηρίου προσηρτημένων πινάκων ἐπιτροπὴ τῶν ἐργασιῶν της, πρὸς ταύτας δὲ χρήζει πληροφοριῶν οὐ μόνον παρὰ τῶν Βουλευτῶν, ἀλλὰ καὶ παρὰ παντὸς πολίτου, διὰ τοῦτο προσκαλοῦνται πάντες οἱ τοιαύτας ἔχοντες νὰ ὑποβάλωσιν εἰς τὸ Προεδρεῖον αὐτὰς, γνωστοποιοῦντες τὸ ὄνομα, τὴν πατρίδα, τὰς σημαντικωτέρας πράξεις τῶν ἤδη ἐγγραφέντων καὶ προτεινομένων νὰ ἐγγραφῶσι, καθὼς καὶ τὰς ἐποχὰς τῆς γεννήσεως αὐτῶν, τοῦ θανάτου καὶ τοῦ τρόπου αὐτῶν.

Ὅτι ἀκριβὲς ἀπόσπασμα.

Ἐν Ἀθήναις τὴν Α'. Ἀπριλίου 1846.

Ὁ Πρόεδρος
ΡΗΓΑΣ ΠΑΛΑΜΙΔΗΣ.

Ἡ κυρία Στάελ εἶπε περὶ ἐμοῦ, διὰ νὰ μὲ σμικρύνῃ, ὅτι ἤμην ἄνθρωπος τῶν περιστάσεων. Τοῦτο εἶναι ἀληθὲς κατὰ τὸ ἥμισυ μόνον· διότι ἂν αἱ περιστάσεις ἐπλαστούργησαν ἐμὲ, ἐγὼ ἐπλαστούργησα ἀμοιβαίως πληθὺν περιστάσεων, ὅπερ δὲν δύναται νὰ πράξωσιν ὅλοι, μήτε οἱ πολλὰ πνευματώδεις, ὡς αὐτὴ ἡ κυρία. Ἀλλὰ δεδόσθω ὅτι εἶπε τὴν ἀλήθειαν, καὶ τούτου δοθέντος, δὲν ὑπάρχει ἡ παραμικρὰ ἀμφιβολία ὅτι μὲ κάμνει μέγιστον ἔπαινον, ἡ ἀξία τοῦ ὁποίου θέλει ἐκτιμηθῆ ἀπὸ τοὺς ἀπογόνους μας· εἶμαι δὲ βέβαιος κατὰ τοῦτο, διότι τοιοῦτος ἔπαινος ἐρρέθη ἀπὸ στόμα συνειθισμένον νὰ κακολογῇ καὶ τὸ ὁποῖον πώποτε ἐδείχθη εὐδιάθετον νὰ μὲ δικαιώσῃ. Ὁ ἄνθρωπος τῶν περιστάσεων . . . . . Ὁποίαν ὑπεροχὴν ἐπὶ τῶν ἄλλων ἀνθρώπων μὲ δίδει ἡ κυρία αὕτη! Δὲν θεωρεῖται κοινὸς ἄνθρωπος ὁ κυριεύων τὰς περιστάσεις καὶ διευθύνων αὐτὰς πρὸς ἴδιόν του ὄφελος. Πεντακόσιαι χιλιάδες Γάλλοι οἱ ὁποῖοι εἶχον καλητέραν γέννησιν, μεγαλητέραν τύχην καὶ παμπόλλους φίλους τοὺς ὁποίους ἐγὼ δὲν εἶχον, εὑρέθησαν ὡς ἐγὼ μεταξὺ τῶν τῆς ἐπαναστάσεως περιστάσεων· τίς ὁ λόγος λοιπὸν ὅτι οὐδεὶς ἐξ αὐτῶν ἔγινε κύριος τῶν περιστάσεων αὐτῶν ὡς ἐγώ; Τίς ὁ λόγος ὅτι οὐδεὶς ἐξ αὐτῶν ἔκαμε κλίμακα δοξης, διὰ νὰ φθάσῃ εἰς τὸν ἀνώτατον βαθμόν; Καὶ μολονοτοῦτο ὅλοι εἴμεθα ζυμωμένοι ἐκ τοῦ αὐτοῦ πηλοῦ.

Πᾶσα πρᾶξις ἐπιεικείας τῶν βασιλέων ἐξομοιοῦται μὲ παίγνιον λαχείου (loterie), εἰς τὸ ὁποῖον ἂν κερδίσωσι τρέχουν τὸν μεγαλήτερον κίνδυνον. Ἐγὼ ἐδείχθην ἐπιεικὴς εἰς πρίγκιπας καὶ ὑπηρέτας, ἀλλ' ὅλοι μ' ἐπρόδοσαν. Ἡ γεννναιότης ἀπὸ τὴν ἐπιείκειαν ἀπεχει ἑνὸς βραχίονος διάστημα· ὑπῆρξα λοιπὸν γενναῖος καὶ ἐπλαστούργηθὴν ἀχαρίστους. Κατέκτησα δύο βασίλεια καὶ τ' ἀπέδωκα εἰς τοὺς κυρίους των. Ἐπολιόρκησα ἕνα στρατὸν, καὶ ἠδυνάμην νὰ τὸν κατακόψω ἢ νὰ τὸν αἰχμαλωτίσω, ἀλλὰ δὲν ἔπραξα μήτε τὸ ἕν μήτε τὸ ἄλλο· ἀπεναντίας παρεχώρησα εἰς αὐτὸν τὴν ὁδὸν διὰ ν' ἀπέλθῃ ἐν εἰρήνῃ εἰς τὴν ἐπικράτειάν του. Τί δὲ συνέβη ἑπομένως; Ὁ ἀρχηγὸς αὐτοῦ τοῦ στρατοῦ, καὶ οἱ ἡγεμόνες τῶν τριῶν κατακτηθέντων καὶ ἀποδοθέντων βασιλείων συνεμάχησαν κατ' ἐμοῦ, καὶ ἀκαταπαύστως μὲ κατέτρεξαν χωρὶς νὰ ἐγκαταλείψωσι τὰ ὅπλα ἕως ὅτου μοὶ ἀφήρεσαν καὶ τὸν θρόνον καὶ τὴν ἐλευθερίαν μου. Τοιαύτη ἔπρεπε νὰ ἦναι ἡ τύχη μου, διότι ὁπόταν εἶχον αὐτοὺς εἰς τὴν διάκρισίν μου, ἔπρεπε νὰ τοὺς καταστήσω τοιούτους, ὥστε νὰ μὴν δύνανται νὰ μὲ βλάψωσι πλέον.

Ἄνθρωπος ὅστις εἰς δέκα ἐτῶν διάστημα ἔκσιεν ἐνώπιόν μου θυμίαμα, τὸν ὁποῖον ἔθεσα ἐπὶ κεφαλῆς τῶν ἄλλων καὶ ἐκρέμασα εἰς τὸ στῆθος του τὸ παράσημον τῆς τιμῆς καὶ τῆς ἀνδρείας, εἶπε περὶ ἐμοῦ = Ὁσάκις βλέπω ἐπὶ τοῦ στήθους μου τὴν ταινίαν ταύτην τῆς τιμῆς, νομίζω ὅτι βλέπω μίαν ῥανίδα αἵματος. Ἂν ἡ αὐστηρὰ πολιτικὴ μὲ ἠνάγκασεν ἐνίοτε νὰ προσβάλω τοὺς ἐνόχους, οὐδεὶς πώποτε μὲ εἶδεν ἐξαγριούμενον κατὰ τοῦ σκυλολογίου, τὸ ὁποῖον ἐπροτίμησα πάντοτε νὰ περιφρονῶ.

Ἂν ἐκ τῶν ἐξόχων παραδειγμάτων καταβαίνω εἰς τὰ ποταπὰ, πράττω τοῦτο διότι δυσαρεστοῦμαι ἤδη δι' ὅσα σφάλματα ἐσυγχώρησα. Διάφοροι ἄθλιοι συγγραφεῖς μὲ προσέβαλον διὰ νὰ κερδίσωσιν ὀλίγα τινὰ χρήματα. Δικαίως ἔπρεπε νὰ τοὺς στείλω εἰς τὰ δεσμά. Δὲν ἔπραξα τοῦτο· ἀλλ' ἅμα ἡ τύχη μοὶ ἐφάνη ἐναντία ἐφιλοτιμήθησαν νὰ μὲ συκοφαντήσωσιν.

Ἀφίνω εἰς τὸν υἱόν μου τὴν γλυκεῖαν πεποίθησιν τὴν ὁποίαν θέλω φέρει μετ' ἐμοῦ εἰς τὸν τάφον, ὅτι πώποτε διέταξα τι πρὸς ἀντεκδίκησιν ἢ πρὸς τιμωρίαν, χωρὶς ν' ἀναγκασθῶ εἰς τοῦτο ἀπὸ τὸ γενικὸν καλόν. Γνωρίζω ὅτι ἡ ἀπόφασίς μου αὕτη θέλει διαφειλονικηθῆ, διότι ἐνίοτε αἱ ἐπιφάνειαι θέλουν μὲ εἶσθαι ἐναντίαι, καὶ διότι ὁσάκις προτεθῇ νὰ κρίνῃ τις τοὺς ὁμοίους μου εἶναι ἐπάναγκες νὰ γνωρίζῃ τὰς αἰτίας αἱ ὁποῖαι μᾶς διεύθυναν, ὅπερ εἶναι σχεδὸν ἀδύνατον. Μολοντοῦτο ἂς κρίνῃ ὅστις θέλει κατὰ τοῦτο τὴν πολιτικήν ζωήν μου, ἀρκεῖ νὰ ἦναι πολιτικὸς καὶ τίμιος ἄνθρωπος. Δὲν ἐπαιτῶ τὴν τῶν ἀνθρώπων ἐπιείκειαν, μολονότι ἀναγνωρίζω ὅτι ἔχω πρὸς τοῦτο δικαίωμά τι. Αὐτοκράτωρ καὶ ὕπατος ἐβασίλευσα δεκαπέντε ἔτη. Ὡς τοιοῦτος εἶδον νὰ συνομνύουν κατ' ἐμοῦ ἐσωτερικῶς τε καὶ ἐξωτερικῶς, εἰς δὲ τοιαύτην θέσιν πᾶς τις εὑρισκόμενος δὲν ἐδύνατο νὰ ἦναι ἐπιεικής.

Πολλάκις καὶ σχεδὸν πάντοτε μοὶ κατεμηνύοντο ἄτομα κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἧττον ἔνοχα· εἶχον μάλιστα πλησίον μου δύο ἢ τρία ὑποκείμενα φιλοτιμούμενα νὰ δείξουν κατὰ τοῦτο ἱκανότητα, καὶ νὰ τὸ κάμωσιν ἐπιτήδευμά των· ἀλλ' ἀφοῦ κατενόησαν ὅτι δὲν τοῖς ἔδιδα ἀκρόασιν

Οἱ Γραμματεῖς Κ. Ἀντωνιάδης.

Παρακαλεῖσθε Κύριε Σύντακτα τοῦ Ἑρμοῦ νὰ δημοσιεύσητε τὸ ἀνωτέρω ἀπόσπασμα τῶν πρακτικῶν τῆς Βουλῆς πρὸς γνῶσιν τοῦ κοινοῦ.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 2. Ἀπριλίου 1846.

Κατ' ἐντολὴν τοῦ Προέδρου τῆς Βουλῆς.

ὁ Πρωτοκωλλιστὴς

Β. Γιαννούλης.

ΔΙΑΦΟΡΑ

ΑΘΗΝΑΙ.

Ἐξ' ἰδιαιτέρας ἀλληλογραφίας.

Μετὰ δεκαοκτὼ μηνῶν πάλην τῆς ἀντιπολιτεύσεως κατὰ τοῦ Ὑπουργείου, ἐθριάμβευσε τέλος πάντων ὁ πατριωτισμὸς τῆς πλειονοψηφίας τῆς βουλῆς, καὶ ἡ μειονοψηφία καταντήσασα πλέον ἀσήμαντος ὑπεχώρησεν εἰς τὴν ἀνάγκην.

Τί ὠφελήθησαν λοιπὸν οἱ κινήσαντες πάντα λίθον διὰ νὰ ταράξωσι τὴν ἡσυχίαν τοῦ τόπου; ἢ τί ἐκέρδησαν οἱ δημοσιογράφοι τῆς ἀντιπολιτεύσεως, οἵτινες εἰς ὅλον αὐτὸ τὸ διάστημα ἐζωγράφιζαν μὲ τὰ πλέον μελανὰ χρώματα τὴν κοινωνίαν μας; Καὶ οἱ μὲν καὶ οἱ δὲ κατεστήσαν πρόσκομμα εἰς τὴν ἐθνικὴν πρόοδον, ἔβλαψαν ἠθικῶς τοὺς Ἕλληνας παραστήσαντές τους εἰς τὸν ἔξω κόσμον ὡς λαὸν ἀνάξιον τοῦ νὰ κυβερνηθῇ συνταγματικῶς καὶ φιλελευθέρως.

Ἀλλοίμονον εἰς τὴν κοινωνίαν μας ἂν ἤθελεν ἐλπίζει τὴν ἀποκατάστασιν καὶ τὴν εὐημερίαν της ἀπὸ τοιαῦτα ἄτομα! καὶ τρὶς ἀλλοίμονον εἰς τοὺς λαοὺς τῆς Ἑλλάδος ἂν ἤθελον δώσει ἀκρόασιν εἰς τὰς ὀλεθρίους προτροπὰς καὶ εἰσηγήσεις των. Ἀλλ' ὁ ὕψιστος κήδεται τῆς Ἑλλάδος, καὶ ὡς ἐκ τούτου διετήρησε καὶ διατηρεῖ ἐν τοῖς ζῶσι τὸν γηραιὸν Κωλέττην, ὅστις διὰ τῆς συναίσεως, τῆς ἀνοχῆς καὶ τοῦ πατριωτισμοῦ του ἐματαίωσε θαυμασίως ὅλα τὰ φθοροποιὰ σχέδια τῶν ἀπονενοημένων, οἵτινες μὲ ἀνήκουστον ἀναλγησίαν ἔσπρωχνον εἰς τὸ χεῖλος τῆς ἀβύσσου, ὡς ἄλλοι Μαράτοι καὶ Δαντόνες τὴν πατρίδα μας.

— Μεγάλην τῷ ὄντι τιμὴν κάμνει εἰς ἄνδρα Γερουσιαστὴν καὶ πατέρα τοῦ ἔθνους λεγόμενον, τὸ νὰ προστατεύῃ ὑπάλληλον καταχρώμενον τῆς θέσεώς του διὰ νὰ εὐχαριστήσῃ τοὺς πάτρονάς του μὲ βλάβην καὶ ἐξευτελισμὸν τῆς ὑπηρεσίας. Ὁ ὑπουργικώτατος Γερουσιαστὴς δὲν ἔπρεπε, κατὰ τὰ ὑπὸ τοῦ Φίλου τοῦ Λαοῦ δημοσιευθέντα, νὰ προστατεύσῃ τὸν τοῦ ἐνταῦθα Ταχυδρομείου ὑπάλληλον, κατὰ τοῦ ὁποίου εἶναι, ὡς πληροφορούμεθα, βαρύταται ὑποψίαι ὅτι ὑπεξαίρεσε τὸν φάκελλον περὶ οὗ γίνεται λόγος εἰς τὸν Φίλον τοῦ Λαοῦ. Ἔπρεπεν ἀπεναντίας νὰ ζητήσῃ τὴν παῦσιν του ὑπὲρ τοῦ συμφέροντος καὶ τῆς ἀξιοπρεπείας τῆς ὑπηρεσίας. Ἀλλὰ τί νὰ γίνῃ! Ὁ κύριος Γερουσιαστὴς δὲν δύναται νὰ χαλάσῃ τὸ χατῆρι τοῦ φίλου του Βουλευτοῦ, ὑπὸ τοῦ ὁποίου ἐσυστήθη εἰς τὴν θέσιν ὁ ὑπάλληλος περὶ οὗ ὁ λόγος, καὶ ἃς ὑπεξαιρῶνται οἱ φάκελλοι τῶν πολιτῶν, καὶ ἃς γίνωνται κοινὰ τ' ἀπόκρυφα τῶν ἀλληλογραφιῶν, καὶ ἃς ἐξευτελίζεται ἡ ὑπηρεσία, καὶ ἃς χαάλσῃ ὁ κόσμος. Τί τοὺς μέλλει τοὺς πατέρας τοῦ ἔθνους!! Ἀλλὰ μήπως εἶναι πρώτη φορὰ καθ' ἣν ἐπροστατεύθη ἡ κακοήθεια καὶ ἡ διαφθορά!

— Ἐνῷ οἱ Ἄγγλοι ἀπαιτοῦν τὴν ἀναλογίαν των, ἤτοι δραχμὰς 200 χιλιάδας ἀπὸ τὰ ὑποθετικὰ περισσεύματα τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ παρελθόντος ἔτους, οἱ Γάλλοι δὲ ψιλεύουν εἰς τὸν λαὸν τῆς Ἑλλάδος δύο ἡμισυ ἑκατομμύρια φράγκων, χωρὶς νὰ δίδωσι κάμμίαν προσοχὴν μήτε εἰς τὴν ὑπὸ τῆς ἀντιπολιτεύσεως διαφημιζομένην οἰκονομικὴν κρίσιν μας, μήτε εἰς τὰς ἀπαιτήσεις δυνάμεων. Τὰ ἑκατομμύρια ταῦτα εἶναι λείψανα τοῦ δανείου ἐκ τοῦ μέρους τῆς Γαλλίας, τὰ ὁποῖα ἐδύνατο καὶ αὕτη νὰ δικκρατήσῃ ἀπέναντι τοῦ χρεωλυσίου, ἀλλ' ἐμπνεομένη ἀπὸ εὐγενῆ καὶ ὑψηλὰ αἰσθήματα διὰ τὴν Ἑλλάδα ἔδοσεν εἰς αὐτὴν νέον καὶ τρανὸν δεῖγμα τῆς ἀγάπης της.

— Μεγαλοπρεπῶς ἐξετελέσθη καὶ κατὰ τὸ ἐνεστὼς ἔτος ἡ ἐν Τήνῳ πανήγυρις τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου, τὴν ὁποίαν καὶ ὁ ἀξιότιμος ἔπαρχος κύριος Χ. Δελῃγιάννης, καὶ ὁ ἔντιμος Δήμαρχος κύριος Κ. Νάζος, καὶ οἱ ἐφορεύοντες ἐπ αὐτοῦ τοῦ ἱεροῦ ναοῦ ἔντιμοι ἐπίτροποι ἐφιλοτιμήθησαν νὰ καταστήσωσι λαμπροτέραν Μολονότι δὲ ὀλίγοι προσκυνηταὶ εἶχον ἀφιχθῆ ἐκ τῆς Σμύρνης, καὶ τοῦτο ἕνεκα τῆς συμβάσης ἐκεῖ κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος πυρκαϊᾶς καὶ δυστυχίας, παρευρέθησαν εἰς τὴν πανήγυριν δύο χιλιάδες περίπου Ἑρμουπολῖται καὶ Ἀθηναῖοι προσκυνηταί, πρὸς τοὺς ὁποίους οἱ φιλόξενοι Τήνιοι ἐφιλοτιμήθησαν νὰ προσφέρωσι πᾶσαν δυνατὴν περιποίησιν.

Δὲν δυνάμεθα ἐν τούτοις ν' ἀποσιωπήσωμεν τὴν τοῦ ἀξιοτίμου Διευθυντοῦ τοῦ ἐθνικοῦ ἀτμοπλοίου ὁ ΟΘΩΝ κυρίου Κριεζῆ, τῶν ἀξιωματικῶν αὐτοῦ καὶ ὅλων τῶν ναυτῶν του προθυμίαν, καὶ τὸν ζῆλον τὸν ὁποῖον κατέβαλον διὰ νὰ περιποιηθῶσι καὶ εὐχαριστήσωσι κατὰ πάντα τοὺς ἐπιβάτας προσκυνητάς, καὶ διὰ νὰ τοὺς ἀπαλλάξωσιν ἀπὸ τὸν κατὰ τὴν ἐπίβασιν κίνδυνον ἕνεκα τοῦ πνεύσαντος νοτίου ἀνέμου, ὅστις προξενεῖ μεγάλα κύματα εἰς τὸν ὅρμον τῆς Τήνου.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ.

Ἐπειδὴ ὁ ὑποφαινόμενος ἠγόρασα παρὰ τοῦ ἐνταῦθα παρεπιδημοῦντος κυρίου Ἀνδρέα Πούλια Ἕλληνος κατοίκου Σπετζῶν ἰδιοκτήτου καθ' ὁλοκληρίαν τοῦ Ἑλληνικοῦ Βρικίου ὀνομαζομένου Καθολικὸν ἀνήκοντος εἰς τὸν λιμένα Σπετζῶν, δι' ἐπισήμου πολήσεως γενομένης ἐνώπιον τοῦ παρὰ τῇ ἐνταῦθα Β. Ἑλληνικῇ Πρεσβείᾳ Ἐμπορικοῦ Γραφείου ὑπὸ ἡμερομηνίαν 23 Μαρτίου καὶ καταχωρηθείσης εἰς τὸ βιβλίου τῶν πράξεων τῆς ἀρχῆς ταύτης ὑπ' ἀριθ. 68. τὸ πλοῖον του αὐτό. Προσκαλῶ τοὺς ἔχοντας ὁποιονδήποτε δικαίωμα ἐπὶ τοῦ ῥηθέντος Βρικίου νὰ παρουσιάσωσι εἰς τὸ ἐνταῦθα Ἑλληνικὸν Γραφεῖον τὰς Νομίμους ἀπαιτήσεις των ἐντὸς τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς πρώτης καταχωρήσεως τῆς παρούσης εἰς τὴν Ἑλληνικὴν Ἐφημερίδα ὁ Ἑρμῆς τῆς Σύρου.

Ἐν Κωνσταντινουπόλει τὴν 28 Μαρτίου / 9 Ἀπριλίου 1846

ὁ ἀγοράσας

Ι. Δ. Μαυροκορδάτος.

ἀπεμακρύνθησαν, καὶ ἄλλοι μετὰ ταῦτα τοὺς διεδέχθησαν.

Ἂν ἦναι ἀληθές, ὡς ἀπεδείχθη σχεδὸν ἤδη, ὅτι εἷς μόνος δύναται ἀ ἔχῃ ἐπίρροην ἐπὶ τῆς τύχης τῶν λαῶν, ἡ Γαλλία δὲν δικαιοῦται ἂν καὶ μετὰ παρέλευσιν πολλοῦ χρόνου ἀπὸ τῆς ἀποβιώσεώς μου παραπονεθῇ ὅτι μὲ εἶχεν ἀρχηγόν της. Διὰ πολλοὺς αἰῶνας θέλει διατηρηθῇ ἡ στρατιωτικὴ δόξα της, εἰς τὴν ὁποίαν ἔλαβον μέγιστον μέρος ὡς ἀρχηγὸς τῶν στρατευμάτων της. Ἡ ἀνδρεία τῶν πολεμιστῶν της εἰς τὰς τελευταίας δέκα ἐκστρατείας ἐσχημάτισεν ἤδη τὴν γνώμην περὶ τοῦ σημαντικοῦ βάρους, τὸ ὁποῖον ἡ Γαλλία δύναται νὰ θέσῃ ἐπὶ τῆς πλάστιγγος τῶν Εὐρωπαϊκῶν συμφερόντων. Καὶ τὴν σήμερον ἀκόμη ὁπότε στερεῖται προφανοῦς ὑπεροχῆς, δὲν ὑπάρχει μυστικοσυμβούλιον ἐπὶ τῆς ἠπείρου, καὶ αὐτοῦ τοῦ τῆς Πετρουπόλεως μὴ ἐξαιρουμένου, τὸ ὁποῖον δὲν θέλει σκεφθῆ δίς πρὶν κηρύξῃ κατ' αὐτῆς τὸν πόλεμον. Ἂν τὰ μυστικοσυμβούλια αὐτὰ εἶναι φρόνιμα, δὲν πρέπει νὰ βασισθῶσιν εἰς τὰς ἐπιτυχίας τοῦ 1814. Ἡ Γαλλία τότε δὲν ἦτο τὸ ἰσχυρότατον ἐκεῖνο ἔθνος ἕτοιμον πάντοτε νὰ σχηματίσῃ τεῖχη ἐκ πυροβόλων κατὰ τοῦ ἐχθροῦ, ὅστις ἤθελε τολμήσει νὰ εἰσβάλῃ εἰς τὸ ἔδαφός της. Ἐγὼ ἐγνώριζα ὅτι οἱ Γάλλοι ἡνωμένοι καὶ εἰς τὸν ἀρχηγόν των ἐμπιστευόμενοι, ἐδύναντο εἰς πάντα καιρὸν ν' ἀντιπαραταχθῶσι καθ' ὁλοκλήρου τῆς Εὐρώπης συνομωσάσης· ἀλλὰ δὲν ἐγνώριζα, ὅτι αὕτη ἡ τοσοῦτον ἀναγκαία ἕνωσις, καὶ ἡ τοσοῦτον ἀποφασιστικὴ ἐμπιστοσύνη δὲν ὑπῆρχε πλέον τὴν στιγμὴν τῆς ἐπιστροφῆς μου ἐκ τῆς νήσου Ἔλβας. Ὁ πρίγκιψ τοῦ Βενεβέντου, ὁ δοὺξ τοῦ Ἀλβέργου καὶ ἄλλοι τινὲς εἶχον διαθέσει τότε τὰς καρδίας ὑπὲρ τῆς βασιλικῆς οἰκογενείας. Εἶναι ἀληθὲς ὅτι ὁ Καρνότος καὶ ὁ Φουσὲ μὲ εἶχον ὁπωσδήποτε εἰδοποιήσει, ἀλλὰ καὶ ὁ εἷς καὶ ὁ ἄλλος δὲν ἔχαιρον τότε τὴν ἐμπιστοσύνην μου. Ἐνόμισα ὅτι μοὶ ἐπιδείκνυον ἐμπόδια διὰ νὰ καταστῶσι σημαντικοὶ καὶ ἀναγκαιότεροι.

Ἡ δυσπιστία μου ὡς πρὸς τὴν ἀγνότητα τῶν σκοπῶν των ἐγεννᾶτο ἀπὸ τὴν φιλόφρονα ὑποδοχήν των εἰς τινὰ πρόσωπα κρυπτόμενα. Τὰ πρόσωπα ταῦτα ἦσαν γέροντες ἐπαναστάται, ἀναγκασθέντες νὰ σιωπῶσιν ὅτε ἤμην ὕπατος καὶ αὐτοκράτωρ, ἐπιθυμοῦντες ὅμως νὰ ὠφεληθῶσιν ἀπὸ τὴν περίστασιν, ὄχι διὰ νὰ μὲ ἀφαιρέσωσι τὸ σκῆπτρον, ἀλλὰ διὰ νὰ μοὶ ἐπιβάλωσι πολίτευμα τῆς ἀρεσκείας των, ὅρον βδελυκτὸν τὸν ὁποῖον δὲν ἤθελα δεχθῆ εἰμὴ μόνον διὰ νὰ τοὺς τιμωρήσω ἐπομένως.

Ὁ Φουσὲ μολοντοῦτο δὲν ἐδυνήθη νὰ κατανοήσῃ τὴν δυσπιστίαν μου, ἴσως διότι τότε ἦτον εἰλικρινής. Περὶ τὰς ἀρχὰς ἀπριλίου 1815 μοὶ ἔδοσεν ἐκ συμφώνου μετὰ τοῦ Καρνότου ἐμπεριστατωμένην ἔκθεσιν τῆς καταστάσεως τῶν πραγμάτων ἐσωτερικῶς τε καὶ ἐξωτερικῶς. Ὁ Φουσὲ κάλλιστα ὑπηρετούμενος παρὰ ταῖς ξέναις δυνάμεσιν ἀφ' ὅτι δύναται νὰ φανταστῇ τις, ἀνεκάλυψεν ὅτι εἰς τὸ συμβούλιον τῶν συμμάχων ἐσυμφωνήθη νὰ μὴν γίνῃ ἔναρξις τῶν ἐχθροπραξιῶν, εἰμὴ τὴν στιγμὴν καθ' ἣν οἱ στρατοὶ τῶν πέντε δυνάμεων εἴτε ἤθελον ἐνωθῆ, εἴτε ἤθελον προσεγγίσει, ἐκτὸς ἂν ἐγὼ ἤθελα προχωρήσει· ἂν τοῦτο ἦτον ἀληθὲς, κακῶς ἔπραξα προχωρήσας εἰς τὰ μεθόρια, πρὶν τακτοποιήσω πᾶν ὅ,τι ἐδύνατο νὰ μὲ ἀνησυχήσῃ ἐσωτερικῶς.

Ὁ Φουσὲ ἐπερειδόμενος ἐπὶ ταύτης τῆς ἀποφάσεως τῶν συμμάχων, ἀνελογίζετο ὅτι οἱ στρατοί των δὲν ἤθελον δυνηθῆ νὰ τεθῶσιν εἰς κατάστασιν ἐπιθετικὴν πρὸ τοῦ αὐγούστου. Ἐγὼ ἔλεγον εἰς αὐτὸν ὅτι ἠπατᾶτο. Μοὶ ἔδειξε τὴν ἀλληλογραφίαν του, καὶ κατεπείσθην ὅτι κατ' ἐπιφάνειαν μόνον ἐπέμενεν εἰς τὴν γνώμην του, καὶ ὡς ἐκ τούτου ἀπεφάσισα νὰ ἐνεργήσω τὸ ἐναντίον.

[ἀκολουθεῖ]

Ὁ Συντάκτης·

Θ. ΠΡΟΔΡΟΜΟΥ.

ΕΚ ΤΗΣ ΤΥΠΟΓΡΑΦΙΑΣ ΤΟΥ Π. ΗΣΑΪΑ·

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

ΤΟΥ ΑΡΙΘ. 336. ΤΗΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΣ ΟΕΡΜΗΣ.

ΔΗΜΟΤΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΕΡΜΟΥΠΟΛΕΩΣ

Συνέχεια τῆς συνεδριάσεως τῆς Βουλῆς τῶν ἀντιπροσώπων τῆς Γαλλίας.

Ἂν ἐγκαταλιμπάνωμεν τοὺς φίλους μας αὐτοὺς, ἂν δὲν τοὺς ὑποστηρίζωμεν παντὶ σθένει, ἐννοῶ ὅτι ἔπρεπε νὰ κατηγορηθῶμεν διὰ τοῦτο· ἀλλ' ὁ προαγορεύσας δὲν δύναται ν' ἀγνοῇ, ὅτι ὁ ἐν Ἀθήναις Πρέσβυς τῆς Γαλλίας, Κ. Πισκατώρης οὔτε ἔπραξεν, οὔτε πράττει τὸ παραμικρὸν παρὰ ἐκ διαταγῆς καὶ συμφώνως μὲ τὰς ὁδηγίας τῆς Κυβερνήσεώς του, καὶ ὅτι εἰς πᾶν ὅ,τι λαβὼν τὴν ἄδειαν νὰ πράξῃ κατὰ τὰς περιστάσεις, ἔπραξεν ἀφ' ἑαυτοῦ, ἐπεδοκιμάσθη καὶ ὑπεστηρίχθη ἐνεργητικώτατα ὑπὸ τῆς κυβερνήσεώς του. Ὁ προαγορεύσας δὲν δύναται νὰ ἀγνοῇ, καὶ τὸ ὅτι δὲν περιωρίσθημεν μόνον εἰς λόγους, ὅ πως διεσχυρίσθη πρὸ ὀλίγου· ὅτε προκειμένης τῆς πληρωμῆς τῆς τελευταίας ἑξαμηνίας τοῦ Ἑλληνικοῦ δανείου, δύω Δυνάμεις, δυνάμει αὐστηροῦ δικαιώματος τὸ ὁποῖον εἶχον, ἐζήτησαν τὸ ὑποτιθέμενον περισσεύμα τοῦ προϋπολογισμοῦ, ἡμεῖς ἐχωρίσθημεν φανερὰ ἀπὸ αὐτὰς ὡς πρὸς τὸ ζήτημα τοῦτο, ἡμεῖς εἴπομεν, ὅτι δὲν ζητοῦμεν ὅσα ζητεῖ ἡ Ῥωσσία καὶ ἡ Ἀγγλία, καὶ ὅτι ἡ Ἑλλὰς δύναται νὰ διαθέσῃ τὸ ἀναλογοῦν εἰς ἡμᾶς τριτημόριον τοῦ περισεύματος·

Εἰς πᾶσαν περίστασιν εὑρέθημεν πρόθυμοι νὰ δώσωμεν εἰς τὸ παρὸν Ὑπουργεῖον, εἰς τὸν Κ. Κωλέτην, τὴν ἠθικὴν καὶ ὑλικὴν ὑποστήριξιν, ὁποίαν ἐδύνατο νὰ ἐπιθυμήσῃ. Τοῦτο δὲν μᾶς ἦτο δύσκολον, διότι ἡ πολιτικὴ τῆς Γαλλίας πρὸς τὴν Ἑλλάδα δὲν ζητεῖ, παρ' ὅ,τι ζητεῖ ἡ Ἑλλὰς δι' ἑαυτὴν, ὅ,τι ζητεῖ ὁ Κ. Κωλέττης δι' αὐτὴν (!!!) ἂς διαρκῇ, ἂς ἐνισχυθῇ, ἂς ἀναπτυχθῇ ἡ Ἑλλὰς· ὁροθεσία, μοναρχία, σύνταγμα, ὅ,τι τέλος πάντων ὑπάρχει σήμερον ἐν Ἑλλάδι, μᾶς συμφέρει, τὸ ὑπουργεῖον, αἱ βουλαὶ, οἱ ἄνθρωποι καὶ αἱ θεσμοθεσίαι· ὑποστηρίξαμεν, θέλω τὰ ὑποστηρίζει καὶ εἰς τὸ μέλλον.

Ὁ προαγορεύσας εἶπε πρὸ ὀλίγου ἰδέαν, τὴν ὁποίαν εὐχαρίστως ἤκουσα ἀπὸ τοῦ βήματος τούτου, τὴν ἰδέαν τοῦ νὰ δώσωμεν τὰ διαθέσιμα κεφάλαια τοῦ ἀναλογοῦντος εἰς ἡμᾶς τριτημορίου τοῦ δανείου, ὄχι μὲν εὐθὺς, καὶ ἐξ' ὁλοκληρίας εἰς τὴν διάθεσιν τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως, ἀλλὰ νὰ βοηθήσωμεν δι' αὐτῶν τὴν Ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν ὑπὸ τινὰς ὅρους, ὑπὸ τινὰς ἐγγυήσεις, εἰς τὸ νὰ πραγματοποιήσῃ δημόσια ἔργα, ἀληθῶς ἐπωφελῆ εἰς τὴν Ἑλλάδα.

Ἐπράξαμεν τοῦτο καὶ ἄλλοτε· διεθέσαμεν ἐκ τῶν κεφαλαίων τούτων ἓν ἑκατομμύριον διὰ νὰ βοηθήσωμεν τὴν Ἑλλάδα εἰς σύστασιν Τραπέζης· καὶ ἡ σύστασις αὐτῆς συνέδραμε καὶ συντρέχει καθ' ἑκάστην μεγάλως τὴν Ἑλλάδα.

Ἡ Βουλὴ βλέπει λοιπὸν προφανῶς ὅτι, ὁσάκις ἔτυχε περίστασις, ἡμεῖς ὑπεστηρίξαμεν τὴν Ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν, τὸ Ἑλληνικὸν ὑπουργεῖον, ὄχι διὰ λόγων, ἀλλὰ δι' ἔργων, διὰ συνδρομῆς πραγματικῆς δραστηρίας.

Εἴμεθα πρόθυμοι, εἴμεθα ἀποφασισμένοι, νὰ ἐξακολουθήσωμεν τὴν πολιτικὴν ταύτην. Δὲν νομίζω ἐμαυτὸν ὑπόχρεων νὰ συζητήσω ἐνταῦθα τοὺς λόγους, τοὺς ὁποίους εἰς ἄλλο βῆμα ἐπρόφερον ἄνθρωποι ξένοι ὡς πρὸς τὴν Ἀγγλικὴν κυβέρνησιν· τὰς εὗρον ἀπρεπεῖς, ὡς τὰς εὑρίσκει βεβαίως καὶ ὁ προαγορεύσας. Διὰ τοῦτο δὲν δικαιούμεθα νὰ προφέρωμεν καὶ ἡμεῖς ἐδῶ τοιούτους λόγους, καὶ μάλιστα διὰ νὰ μὴ τοῖς κάμωμεν τὴν τιμὴν νὰ τοὺς συζητήσωμεν. Περιορίζομαι νὰ ἐπαναλάβω, ὅτι ἡ πολιτικὴ τῆς Γαλλικῆς Κυβερνήσεως πρὸς τὴν Ἑλλάδα, ἦτο πάντοτε ἐντελῶς καθαρὰ, συνεπὴς ἀνεξάρτητος, δραστηρία, ἀποτελεσματικὴ, ὅτι διεδηλώθη καὶ δὰ λόγων καὶ δὶ ἔργων. Ἡ κυβέρνησις θέλει εἰς τὸ ἑξῆς ἀκολουθεῖ τὴν αὐτὴν ὁδὸν, καὶ ἔχω τὴν πεποίθησιν, ὅτι καὶ εἰς τὸ ἑξῆς θέλει ἐπιτύχει, ὡς ἐπέτυχεν ἄχρι τοῦδε, ὅτι δηλαδὴ θέλει ἐπιτύχει νὰ διατηρῇ καὶ νὰ ἐνεσχύῃ τὴν Ἑλληνικὴν κυβέρνησιν, καὶ τοὺς διὰ τῆς ἐμπιστοσύνης τοῦ Βασιλέως Ὄθωνος καὶ τῶν Βουλῶν ἐπιτετραμμένους τὴν διοίκησίν της ἄνδρας.

Ὁ ἐν Ἀθήναις πρέσβυς τῆς Γαλλίας θέλει ἐπιμείνει εἰς ἣν ἄχρι τοῦδε διαγωγὴν, εἰς τὰς ὁποίας ἔδωκε συμβουλὰς, εἰς ἣν ἔδωκε συνδρομὴν, καὶ θέλει διευθύνεσθαι καὶ ὑποστηρίζεσθαι ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεώς του, ὡς διευθύνετο καὶ ὑποστηρίζετο ἄχρι τοῦδε, (πολὺ καλὰ, πολὺ καλὰ).

Ὁ Κ. ΔΟΥΒΕΡΓΙΕΡΟΣ ΔΕ ΩΡΑΝ. Ὁ Κ. ὑπουργὸς φαίνεται νὰ ἐνόμισεν ὅτι κατηγόρησα τὸ ὑπουργεῖον του δὶ ἣν εἶχε δώσει συνδρομὴν εἰς τὸν Κ. Μεταξᾶν κατὰ τὰ πρῶτον καὶ ἀκολούθως εἰς τὸν Κ. Μαυροκορδάτον· ἔχει λάθος· τοιαύτην δὲν ἔκαμα κατ' αὐτοῦ κατηγορίαν· εἰς τὸν πέρυσιν ἐκφωνηθέντα λόγον μου εἶπον ἐξ ἐναντίας ὅτι αὐτὸ ἀπῄτει ἡ ὀρθὴ πολιτικὴ· ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ἐπρόσθεσα, καὶ τὸ ὁποῖον θεωρῶ ὡς τὸ σπουδαῖον ἀντικείμενον τῆς συζητήσεως, εἶναι τὸ ὅτι παραδοξῶς πῶς πανταχοῦ, ὅπου εὑρίσκομεν ἐπικρατοῦν τὸ Ἀγγλικὸν συμφέρον, ὑπηρετοῦμεν, τὸ βοηθοῦμεν, τὸ σεβόμεθα, καὶ ἀπ' ἐναντίας πανταχοῦ, ὅπου ἡ Ἀγγλία εὑρίσκει τὸ Γαλλικὸν συμφέρον ὁπωσοῦν ὠφελούμενον, τὸ καταπολεμεῖ μέχρι καταστροφῆς.

Εἶπον ὅτι τοῦτο δὲν λέγεται ἀμοιβαιότης καὶ ὅτι, ὅταν ἡμεῖς παραχωρῶμεν, ἔπρεπε νὰ παραχωρῶσι καὶ εἰς ἡμᾶς, πρᾶγμα, τὸ ὁποῖον δὲν ἐγένετο ἄχρι τοῦδε. Ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου ἐπεθύμησα νὰ προσελκύσω τὴν προσοχὴν τῆς Βουλῆς καὶ ἐξαιτοῦμαι τὴν κρίσιν της.

— Ἡ Βουλὴ ἀπεφάσισε νὰ προβῇ εἰς τὴν συζήτησιν τῶν ἄρθρων τοῦ νομοσχεδίου, καὶ παρεδέχθη αὐτὰ ἄνευ ἀμφισβητήσεως παμψηφεὶ· εἶναι δὲ τὰ ἑξῆς.

Ἄρθρ 1. Ἀνοίγεται εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν πίστωσις 529, 241 φρ. διὰ νὰ πληρώσῃ ἐν ἐλλείψει τῆς Ἑλλην. Κυβερνήσεως τόσον μέρος τῆς κατὰ τὴν 1 Μαρτίου 1846 ἐκπνευσάσης ἑξαμηνίας τῶν τόκων καὶ χρεωλύτρων τοῦ διαπραγματευθέντος ὑπὸ αὐτῆς τῆς Κυβερνήσεως κατὰ τὴν 12 Ἰαννουαρίου 1833 δανείου, ὅσον ἐγγυήθη τὸ Γαλλικὸν ταμεῖον εἰς ἐκτέλεσιν τοῦ νόμου τῆς 14 Ἰουλίου 1833 καὶ τοῦ διατάγματος τῆς ἐννάτης Ἰουλίου 1834.

Ἄρθρ. 2 Αἱ κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον γενησόμεναι πληρωμαὶ λογίζονται προκαταβολαὶ ἀπαιτηθησόμεναι κατὰ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως. Κατ' ἔτος θέλει καταβαλλεσθαι εἰς τας Βουλὰς εἰδικὸς λογαριασμὸς τῶν προκαταβολῶν αὐτῶν, καὶ τῶν λαμβανομένων εἰς ἀποσβεσιν.

Ἄρθρ. 3. Διὰ τὴν δυνάμει τοῦ παρόντος νόμου συγχωρουμένην δαπάνην θέλουν χρησιμεύσει οἱ πόροι τοι ὁποίοις προσδιορίζει ὁ Οἰκονομικὸς νόμος τῆς 19 Ἰουλίου 1845 διὰ τὰς ἀνάγκας τῆς χρήσεως τοῦ 1846.